

integriteit en karakter te ontzien, wij moeten niet blij zijn om de ongerechtigheid, maar wij moeten blij zijn over de waarheid, wij moeten naastelkaar staan in onze aanvechtingen, wij moeten zorgen, dat voor zover het van ons afhangt, niemand in onze omgeving te gronde gaat aan twijfel, wij moeten blij zijn met hen, die gelukkig zijn, en treuren met hen, die bedroefd zijn, kortom wij zijn „committed to fellowship”, geroeppen tot gemeenschap, tot kameraadschap.

De senaat gaat heen. Hij heeft er behoefte aan te doen blijken van dankbaarheid.

Jegens de universiteitsraad, die voor de positie van de senaat in de overgangsperiode van oud naar nieuw bestuur zoveel begrip heeft getoond.

Jegens het technisch en administratief personeel, dat studenten en docenten het werken mogelijk maakt. Enkele categorieën springen daaruit als vanzelf naar voren: de huishoudelijke dienst, die de gebouwen in orde houdt; de portiers, die op alle mogelijke en onmogelijke uren in- en uitlaten; de dames van de cantine, die steeds opgewekt grote afstanden afleggen om ons van spijs en drank te voorzien; de afdeling Voorlichting, waar onder leiding van de heer Reitsma zo vindingrijk en enthousiast gewerkt wordt aan de presentatie van de universiteit naar buiten.

Jegens zijn eigen bureau: de afdelingen buitenland, studentenadministratie, pedellerie, onderzoek van onderwijs en audiovisuele hulpmiddelen, de laatste een afdeling in statu nascendi, heel in het bijzonder het senaatsbureau in engere zin, mejuffrouw E. Korevaar en haar medewerksters, „de lieve vier”, zoals wij ze plachten te noemen.

Wat zijn wij aan de genoemden en aan vele anderen veel verplicht!

De senaat gaat heen. Dat is niet erg. Hij was maar een middel tot een doel: een universiteit in stand houden, die, zoals het gebed dat wij vanmiddag gebeden hebben, zegt, weet dat al haar bekwaamheid moet komen van Hem, aan Wiens hulp zij zich heeft toevertrouwd. Wat de universiteit tot nu toe heeft proberen te doen en wat zij in de toekomst zal moeten blijven doen, vond ik samengevat in het boekje van Charles H. Dodd *The meaning of Paul for today* (Londen, 6e dr. 1958). Dodd vertelt daarin, dat Paulus bij het ouder worden meer en meer overtuigd raakte, dat het koninkrijk Gods ge-